

РЕШЕНИЕ

№ 2904

гр. София, 12.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 27.05.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **11379** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 32, ал. 8 от Закона за развитието на академичния състав в Република България /ЗРАСРБ/.

Образувано е по жалба на д-р В. С. Ш. от [населено място] срещу Решение на Комисия, назначена със заповед № 1249/29.07.2019 г. на началника на В. академия, обективирано в протокол № ВД-7457/05.09.2019 г.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност и нищожност на обжалвания административен акт, като издаден в противоречие с материално-правните норми и при допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Твърди се, че д-р Ш. е представил всички необходими документи за участие в конкурса, но въпреки това, след връщане на преписката, комисията отново се е произнесла, че не са представени всички необходими документи. Посочват се аргументи, че при повторното произнасяне на комисията е налице очевидно и грубо неизпълнение на влязлото в сила съдебно решение, поради което, на основание чл. 177, ал. 2 от АПК, обжалваното решение се явява нищожно. Твърди се още, че оспореното решение е постановено при неспазване на установената форма в нарушение на чл. 59, ал. 1 от АПК, тъй като в решението липсват мотиви и не става ясно кои точно документи д-р Ш. не е подал. Оспорва се твърдението, че не е предоставено свидетелство за научно звание или друг документ за заемане на

академична длъжност в друго висше училище, тъй като още в самото начало пред административния орган са входирани писмени доказателства за това, че кандидатът 11 години е заемал академична длъжност „научен сътрудник III степен“ в НЦХТ, след това преименуван на СБАЛХЗ. Сочи се, че освен това, той е заемал академична длъжност в университета в К., Я. и е бил постдокторант в университета в Й., САЩ, както и че е награден е за най-добър млад учен за 2014 г. от Министерство на образованието. Претендира се от съда да постанови решение, с което да отмени решението на комисия, назначена със заповед № 1249/29.07.2019 г. на началника на В. академия, обективизирано в Протокол с рег. № ВД-7457/05.09.2019 г., а в условията на алтернативност – да прогласи неговата нищожност. Прави се искане и за присъждане на разноски по делото.

Ответникът – КОМИСИЯ, НАЗНАЧЕНА СЪС ЗАПОВЕД № 1249/29.07.2019Г. НА НАЧАЛНИКА НА В. академия /вма/, редовно призован, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и счита същата за неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа следното:

Със заповед № 1719/29.12.2016 г., издадена на основание чл. 50 от Закона за висшето образование /ЗВО/, чл. 24, ал. 2 от ЗРАСРБ, чл. 55 от ППЗРАСРБ и чл. 8, ал. 3, т. 13 от Правилника за устройството и дейността на В. академия /Правилника/, началникът на В. академия е обявил конкурс за щатно осигурена академична длъжност „доцент висше училище“, код на длъжността 253-06, ниво на достъп до класифицирана информация „поверително“ от състава на В. академия по научна специалност „Имунология“ за нуждите на катедра „Клинична лаборатория и имунология“. В т. I, 1. са определени четири изисквания към кандидатите, като последното е: „Да притежават разрешение за достъп до класифицирана информация с ниво „поверително“. Кандидатите, които нямат такова разрешение следва да отговорят на изискванията на чл. 40, ал. 1 от Закона за защита на класифицираната информация /ЗЗКИ/. В т. I, 2 са определени необходимите документи за участие в конкурса, а именно: 2.1. заявление до началника на ВМА; 2.2. автобиография /CV европейски формат/; 2.3. копие от разрешението за достъп до класифицирана информация. Кандидатите, които нямат такова разрешение, да подадат необходимите документи по чл. 147 от Правилника за прилагане на Закона за защита на класифицираната информация, необходими за започване на процедура за проучването им за получаване на съответното ниво на достъп; 2.4. свидетелство за научно звание или документ за заемане на академичната длъжност в друго висше училище; 2.5. диплома за образователна и научна степен „Доктор“; 2.6. научноизследователски трудове, публикации, изобретения и други научни и научно-приложни разработки; 2.7. творческа автобиография, която да включва информация за учебната и научноизследователска работа на кандидата; 2.8. свидетелство за съдимост; 2.9. документ за трудов стаж; 2.10. други документи, удостоверяващи интересите и постиженията на кандидата в областта „Имунология“ – като изобретения, научно-приложни разработки, изследвания, творчески постижения и др.; 2.11. медицинско свидетелство за работа. Със заповед № 327/01.03.2017 г. началникът на В. академия е назначил комисия за проверка на постъпили документи във връзка с

обявения конкурс за заемане на академична длъжност „доцент“ – граждански служител, по научна специалност „Имунология“. В т. II на заповедта е разпоредено в срок до 14.03.2017 г. Комисията да извърши проверка на постъпилите в деловодството документи и да определи тяхното съответствие с изискванията на Заповед № 1719/29.12.2016 г. В същия срок Комисията е задължена да представи на началника протокол относно резултатите от извършената проверка. С последваща заповед № 394/14.03.2017 г. началникът на В. академия изменя своя Заповед № 327 като променя срока на работа на Комисията – до 17.03.2017 г. и добавя номера на заповедта, с чиито изисквания трябва да се извърши проверката за съответствие. В посочения срок, документи за участие в конкурса са подали жалбоподателят и доктор Е. В. Е.-Ф., като на проведено на 16.03.2017 г. заседание, Комисията е допуснала да участие в конкурса д-р Е.-Ф., а д-р Ш. не е допуснат до участие в конкурса, тъй като представените от него документи не съответстват на посочените в заповедта по т. I.2.3 условия - кандидатът не е изпълнил изискванията на чл. 147 от ППЗЗКИ относно предоставяне на документите за проучване за разрешение за достъп до класифицирана информация. Така постановения отказ за допускане до участие в конкурс на д-р Ш. с Решение на комисия, назначена със заповед № 1249/29.07.2019 г. на началника на ВМА, обективизирано в Протокол с рег. № вд-2230/17.03.2017 г., в частта по т. 2 от същото, е било обжалвано пред АССГ, като с Решение № 2994/03.05.2018 г. по адм. дело № 3535/2017 г., АССГ, второ отделение, 27-ми състав, същото е отменено и преписката е върната на комисията за ново произнасяне по молбата на д-р Ш.. В мотивите на съдебния акт е прието, че не става ясно защо подадените от жалбоподателя документи не съответстват на посочените в заповедта по т. I.2.3 условия, като единствено било отбелязано, че кандидатът не е изпълнил изискванията на чл. 147 от ППЗЗКИ относно предоставяне на документите за проучване за разрешение за достъп до класифицирана информация, без да е конкретизирано в какво се състои неизпълнението на тези изисквания – дали не е представил всички изискуеми документи и кои точно не са представени. Установено е още, че не е посочен какъв е редът за представяне на документи и с кои свои действия кандидатът е нарушил установения ред. Извършен е анализ на процедурата по проучване на лицата за надежност по чл. 146 и сл. от ППЗЗКИ, като е направено разграничение между проверката на кандидатите според общите условия за участие в конкурса, от една страна, и на специфичните такива по ЗЗКИ, от друга страна. Дадени са указания за ново мотивирано произнасяне на комисията и преценка на документите на д-р Ш. за участие в конкурса съобразно изложените мотиви. Решението на АССГ е обжалвано, като с решение № 11248 от 18.07.2019 г. по адм. дело № 9001/2018 г., VII отд. на ВАС, същото е оставено в сила. След връщане на преписката за ново произнасяне, със заповед № 1249/29.07.2019 г., началникът на ВМА е възобновил работата на комисията, назначена със заповед № 327/01.03.2017 г., изменена със заповед № 394/14.03.2017 г. на началника на ВМА, в частта, касаеща кандидатурата на д-р Ш., съобразил е настъпилите промени относно освобождаването от длъжност, от военна служба и зачисляване в запаса на един от членовете на комисията и съответно замяната му с друг, като е върнал преписката за ново разглеждане, съобразно мотивите на посочените по-горе съдебни решения. В точка 4 от заповедта е даден срок до 05.09.2019 г. комисията да представи протокол относно резултатите от извършената повторна проверка. На 04.09.2019 г. Комисията е провела заседание, на което е констатирала, че подадените от д-р В. Ш. документи за участие в конкурса не съответстват на изискванията на т.2.3 и т.2.4. от раздел I на

заповед № 1719/29.12.2016 г. на началника на ВМА относно обявяване на конкурс за заемане на академична длъжност „доцент“ във ВМА, а именно: 1.1. не са представени всички изискуеми документи по чл. 146, ал. 1 от ППЗЗКИ и не е спазен редът за подаването им по чл. 147, ал. 2 от ППЗЗКИ, поради което не е възможно да се изпълни процедурата по проучване, нормативно уредена в ЗЗКИ и правилника за прилагането му, както и комплектуването и подготовката на искане за издаване на разрешение за достъп до класифицирана информация от проучващия орган; 1.2. не е представено свидетелство за научно звание или документ за заемане на академична длъжност в друго висше училище, поради което отново е взето решение да не се допусне до участие в конкурса д-р В. Ш.. По преписката е приложено съобщение рег. № И-8841/20.09.2019 г., с което жалбоподателят е уведомен, че след новото разглеждане на подадените от него документи, не е допуснат до участие в конкурса.

При така установените факти, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е от надлежна страна и в преклузивния срок за оспорване, както и е насочена срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК, с който пряко и непосредствено се засяга законен интерес на жалбоподателя и който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно разпоредбата на чл. 32, ал. 8 от ЗРАСРБ. Законът не е посочил подлежи ли на самостоятелно обжалване решението на комисията, с което даден кандидат е отстранен от участие, така, както изрично е сторил това в други закони, регламентиращи възникване на правоотношение чрез конкурс /чл. 93, ал. 2 от Кодекса на труда, чл. 10в, ал. 4 от Закона за държавния служител/. В същото време чл. 32, ал. 8 от ЗРАСРБ предвижда, че всички актове на органите на висшето училище във връзка със заемането на академичните длъжности могат да се обжалват пред съда. Действително, Комисията по чл. 48, ал. 2 от Правилника за прилагане на Закона за развитието на академичния състав в Република България /ППЗРАСРБ/ не е орган на висшето училище, а нарочно създаден такъв с определена компетентност единствено в процедурата по конкурс за заемане на академична длъжност. Но законодателят не е постановил изрично, че решенията на комисията не подлежат на съдебен контрол. Един административен акт, който засяга права и законни интереси на адресата, не подлежи на съдебен контрол само тогава, когато законодателят изрично е посочил това в закон. Що се отнася до възможността недопуснатият до участие в конкурс кандидат да оспори решението на органа по чл. 27а, ал. 2 от ЗРАСРБ за избор, то това решение не го засяга, тъй като той въобще не е участвал в конкурса. То няма да му бъде и съобщено, за да може да упражни правото си на защита. С оглед на това, само ако изрично законодателят е предвидил необжалваемост на акта на комисията, защитата на засегнатите от недопускане до участие в конкурса права би могла да бъде реализирана чрез обжалване на акта, с който е осъществен избора. Поради изложеното и доколкото законът не съдържа изрична забрана за обжалване на решенията на комисията за допускане до конкурс и с оглед на нормата на чл. 120, ал. 2 от Конституцията на Република България оспорването им по съдебен ред е допустимо.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните доводи:

Процесното Решение на комисия, назначена със заповед № 327/01.03.2019 г. и заповед № 1249/29.07.2019 г. на началника на ВМА относно конкурс за заемане на академична длъжност „доцент, висше училище“, код за длъжността 253-06, ниво на достъп до класифицирана информация „поверително“ от състава на ВМА по научна специалност „Имунология“ за нуждите на катедра „Клинична лаборатория и имунология“,

обективирано в Протокол с рег. № ВД-7457/05.09.2019 г., с което не се допуска до участие доктор В. Ш., е постановено от компетентен орган, в рамките на предоставените му правомощия, съгласно чл. 26, ал. 3 от ЗРАСРБ и чл. 48, ал. 2 от ППЗРАСРБ. В разпоредбите на чл. 97, ал. 1 и ал. 2 от Правилника за условията и реда за придобиване на научни степени и заемане на академични длъжности във ВМА е предвидено, че до участие в конкурса се допускат кандидатите, които отговорят на законовите изисквания и тези, посочени в заповедта на министъра на отбраната за обявяването му, като решението по ал. 1 се взема от комисия, назначена със заповед на началника на ВМА, в която задължително се включва ръководителя на първичното звено, което е предложило провеждането на конкурса. Цитираните по-горе правни норми изрично определят комисията по допускането като орган в процедурата по конкурс, на който е предоставено точно определено, самостоятелно правомощие – да реши въпроса за допускането на кандидатите до конкурса. Решението на комисията по допускане/недопускане до участие в конкурс не подлежи на одобрение от който и да е било орган на висшето училище, а пряко рефлектира в правната сфера на кандидатите.

Актът е и в предписаната от закона форма, като при повторното произнасяне на административния орган са налице спазване на указанията на съда по влязлото в сила решение за мотивираност на отказа за допускане на кандидата до конкурса. При новото разглеждане на кандидатурата на жалбоподателя, подробно са разгледани подадените от д-р Ш. документи и са посочени аргументи за несъответствието им с описаните в заповедта за обявяване на конкурс условия. Друг е въпросът, доколко те отговорят на обективната истина и са в съответствие с материалния закон. Посоченото опровергава твърдението на жалбоподателя, че е налице очевидно неизпълнение на съдебно решение, поради което обжалваното решение, предмет на настоящото производство, не се явява нищожно, тъй като не е в противоречие, а в унисон с влязло в сила на 18.07.2019 г. съдебно решение № 2994/03.05.2018 г. на АССГ, второ отделение, 27-ми състав, постановено по адм. дело № 3535/2017 г. за излагане на мотивирани съображения за недопускане до участие на д-р Ш. в обявения конкурс и за преценка на подадените от него документи. В решение на комисия, назначена със заповед № 327/01.03.2019 г. и заповед № 1249/29.07.2019 г. на началника на ВМА, обективирано в Протокол с рег. № ВД-7457/05.09.2019 г., в изпълнение на съдебните решения, на първо място са посочени в таблица поставените изисквания към кандидатите, а в друга таблица – необходимите документи за участие в конкурса, като са открити пропуски по т. 2.3, раздел I и по т. 2.4, раздел I, след което са изложени и аргументите на комисията относно констатираните пропуски в документите за участие в конкурса на жалбоподателя, които ще бъдат разгледани по същество по-долу в изложението на съдебния акт.

При издаването на акта не са допуснати нарушения на административно-производствените правила, които да бъдат определени като съществени и водещи до неговата отмяна. Съдът споделя разбирането, че нарушението на административно-производствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган. Доколкото предназначението на административно-производствените правила е да обезпечи издаването на един законосъобразен по съдържание акт, то до отмяна водят само нарушения, които, ако не бяха допуснати, би могло да се стигне и до друго решение по същество на

поставения пред административния орган въпрос.

Настоящият съдебен състав намира обаче, че процесното решение е постановено в противоречие с приложимите материално-правни норми. Редът и условията за заемане на академична длъжност „доцент“ са регламентирани изчерпателно в ЗРАСРБ – Глава трета, Раздел III, чл. 24 – чл. 28 /в приложимата редакция към датата на провеждане на конкурса и постановяване на процесния акт/, в Правилника за прилагане на ЗРАСРБ и Правилника за условията и реда за придобиване на научни степени и заемане на академични длъжности във ВМА. Разпоредбата на чл. 50, ал. 1, т. 5 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България /ЗОВСРБ/ разписва, че В. академия е част от въоръжените сили на Република България. ВМА се създава и преобразува с акт на МС по предложение на министъра на отбраната съгласувано с министъра на здравеопазването и прилага Закона за лечебните заведения /ЗЛЗ/, доколкото в този закон не е предвидено друго /чл. 92, ал. 1 от ЗОВСРБ/. Съгласно чл. 92, ал. 3 и 4 от ЗОВСРБ В. академия провежда следдипломно обучение на лекари, лекари по дентална медицина и фармацевти и обучение на студенти по медицински специалности, които са акредитирани по Закона за лечебните заведения /ЗЛЗ/. В. академия провежда обучение за придобиване на образователна и научна степен „доктор“ по научни специалности, които са акредитирани по Закона за висшето образование /ЗВО/. Разпоредбата на чл. 47, ал. 1 от Закона за висшето образование предвижда, че в Българската академия на науките, Селскостопанската академия, националните центрове по проблемите на общественото здраве и други научни организации може да се провежда обучение по образователната и научна степен „доктор“ по докторски програми, които са получили акредитация с оценка от 8,00 до 10,00, и при условията на чл. 46, ал. 2, 4 и 6. При съобразяване на цитираните разпоредби съдът намира, че ВМА представлява лечебно заведение по смисъла на чл. 5 от ЗЛЗ с особен статут, провеждащ обучение при условията на чл. 47 от ЗВО като особен вид научна организация, във връзка и с което е и обявеният конкурс, предмет на настоящия спор.

Един от изискуемите документи, посочени в заповедта за обявяване на конкурса, за който административният орган е приел, че жалбоподателят не е представил, е свидетелство за научно звание или документ за заемане на академичната длъжност в друго висше училище /т. 2.4/. От приложените по делото обаче писмени доказателства съдът намира, че от страна на д-р Ш. при участието му в конкурса, са подадени такива документи, които да удостоверяват фактите по т.2.4 от раздел I на заповед № 1719/29.12.2016 г. за обявяване на конкурс за заемане на академична длъжност „доцент“ във ВМА. Не се спори между страните по факта, че д-р В. Ш. е представил нотариално заверено препис-извлечение от трудовата си книжка, в която е вписано, че същият е имал трудов стаж на длъжност „научен сътрудник III степен“ в Национален център по клинична и трансфузионна хематология и „лекар, научен сътрудник III степен“ в Национална специализирана болница за активно

лечение на хематологични заболявания. Според ЗРАСРБ академичните длъжности са: асистент, главен асистент, доцент и професор. Съгласно отменения през 2010 г. Закон за научните степени и научните звания /ЗНСНЗ/, научните звания са: асистент; научен сътрудник, доцент; старши научен сътрудник II степен и професор; старши научен сътрудник I степен /чл. 3, ал. 1/. В съответствие с § 5, ал. 3, т. 1 от ПЗР към ЗБАСРБ научните звания на членовете на академичния състав, притежаващи научни степени, получени по отменения ЗНСНЗ, се заменят с академични длъжности в съответното висше училище или научна организация, както следва: „научен сътрудник“ III степен се заменя с „главен асистент“. При съобразяване на цитираните разпоредби съдът приема, че д-р В. Ш., представяйки копие от трудовата си книжка, е доказал наличието на изискуемото според заповедта изискване за наличието на заемана академична длъжност в друго висше училище. В издадената от началника на ВМА заповед № 1719/29.12.2016 г. за обявяване на конкурс за заемане на академична длъжност „доцент“ във ВМА, в т.2.4 от раздел I алтернативно са посочени два от изискуемите за участие в конкурса документи, а именно – свидетелство за научно звание *или документ за заемане на академична длъжност*. Даденото широко понятие „документ“, без лимитативното му определяне или изброяване изрично, доказва дадената свобода на кандидатите при доказване на това изискване. Следователно, неправилно при повторното произнасяне на административния орган, същият е изключил/не е приел като доказателство нотариално завереното препис-извлечение от трудовата книжка на д-р Ш., доказващо припокриване на обсъденото по-горе изискване.

Настоящият съдебен състав намира също така, че в процесния случай е допуснато и нарушение от страна на комисията, която е имала правомощия да извърши проверка единствено за съответствие с условията за конкурса, но не и на специфичните изисквания за достъп до класифицирана информация, доколкото комисията не е компетентен орган да извършва проверката за надежност на кандидатите. От представените по преписката доказателства се установява, че за обявената за заемане академична длъжност „доцент“ се изисква ниво на достъп до класифицирана информация „поверително“. Съгласно чл. 45, ал. 3 от ЗЗКИ при провеждане на конкурс за заемане на длъжност или за изпълнение на конкретна задача, които изискват достъп до класифицирана информация, кандидатите следва да отговорят на изискванията на този закон за получаване на достъп до съответното ниво на класифицирана информация. В чл. 150, ал. 1 от ППЗЗКИ законодателят изрично е регламентирал поредността на преценките за съответствие с условията на конкурса – първо се преценя отговора ли кандидатът на предварително обявените условия като не се включва условието за достъп до класифицирана информация и само ако отговоря, се прави искане за проучване за надежност. Не е необходимо да се извършва проверка на надежност на лица, които не отговарят на другите условия за достъп до конкурса. Неправилно, според

посоченото в оспорения акт, след като комисията /макар и неоснователно/ е установила, че кандидатът не отговоря на едно от предварително обявените конкурсни условия по т. 2.4 от раздел I, все пак е извършила, чрез привличането на служител по сигурността, проверка и на специфичното изискване на специалния ЗЗКИ. Дори и кандидатът Ш. да е отговарял на всички общи изисквания за заемане на длъжността /както се установява по делото/, то комисията е следвало не да привлича към своя състав служител по сигурността и да прави проверка на документите по чл. 147, ал. 1 от ППЗЗКИ, коментирайки какво е представено и какво липса, а е следвало ръководителят на организационната единица, провеждащ конкурса, да направи искане или да издаде разпореждане за проучване на надеждността на кандидата. Според чл. 47, ал. 1 от ЗЗКИ обикновеното проучване се извършва от служителя по сигурността на информацията след писмено разпореждане на ръководителя на организационната единица. Следователно, служителят по сигурността на информацията, а не конкурсната комисия, изисква и проверява документите по чл. 147, ал. 1 от ЗЗКИ и издава изричен акт, с който приключва процедурата по надеждност. Липсват по делото доказателства за наличието както на издадено от ръководителя на организационната единица писмено разпореждане за проучване надеждността на кандидата, така и на изричен акт, издаден от служителя по сигурността на информацията, с който да е приключила тази специална административна процедура. С други думи, конкурсната комисия следва да прецени дали кандидатът отговаря на общите изисквания на конкурса и ако това е така, ръководителят на организационната единица следва да разпорежи започване на процедура по проучването му за надеждност. На този етап кандидатът все още не се счита за допуснат до участие в конкурса. Едва след като получи разрешение за достъп, кандидатът се допуска до участие, за което конкурсната комисия може да се произнесе с изричен акт. Ето защо неправилно комисията, чрез привличане на служител по сигурността на информацията на ВМА, едновременно е проверила както дали кандидатът отговаря на общите условия за участие, така и на специфичните по ЗЗКИ.

Предвид гореизложеното, настоящият съдебен състав приема, че релевиращият в така подадената жалба довод за незаконосъобразност на обжалвания административен акт е основателен и доказан и като такъв следва да бъде уважен, а оспореният административен акт следва да бъде отменен и преписката да се върне за ново произнасяне на комисията, назначена със заповед № 1249/29.07.2019 г. на началника на В. академия, при съобразяване на наличието на доказателства за представени документи за това, че кандидатът д-р Ш. отговоря на общите изисквания на конкурса и при стриктното спазване на процедурата по проучването му за надеждност в съответствие с мотивите на съдебното решение.

Предвид изхода на делото и направеното искане от жалбоподателя за присъждане на разноските по делото, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя сумата в размер

на общо 510 лева съдебни разноси, представляваща държавна такса в размер на 10 лева и адвокатско възнаграждение в размер на 500 лева в съответствие с чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения във връзка с чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, второ отделение, 24-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на В. С. Ш. Решение на комисия, назначена със заповед № 1249/29.07.2019 г. на началника на В. академия, обективизирано в Протокол с рег. № ВД-7457/05.09.2019 г., като незаконосъобразно.

ВРЪЩА административната преписка на КОМИСИЯТА, НАЗНАЧЕНА СЪС ЗАПОВЕД № 1249/29.07.2019 Г. НА НАЧАЛНИКА НА ВОЕННАМЕДИЦИНСКА АКАДЕМИЯ за ново произнасяне по кандидатурата на д-р В. С. Ш., съобразно указанията по прилагане на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА В. АКАДЕМИЯ да заплати на адвокат В. Л. П. сумата в размер на 500 /петстотин/ лева, представляваща адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА В. АКАДЕМИЯ да заплати на В. С. Ш. сумата в размер на 10 /десет/ лева, представляваща разноси по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ:

